

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karla Kosteckého a Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a v právní věci žalobce **M.Ch.**, se sídlem nám. XX, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 6. 2013, č. j. OÚPSŘ 147/2013-rozh.,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 3. 6. 2013, č. j. OÚPSŘ 147/2013-rozh., s e o d m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Městského úřadu Chrástava, odboru výstavby a územní správy, ze dne 21. 3. 2013, č. j. OVUS/1049/2013/Ja, jímž bylo nařízeno paní Ing. E. S. odstranění stavby, a věc vrácena uvedenému stavebnímu úřadu k dalšímu řízení. Žalobce se domníval, že žalobou napadené rozhodnutí je nicotné z důvodu jeho faktické neuskutečnitelnosti, neboť žalovaný rozhodoval v době, kdy již byla dotčená stavba fakticky odstraněna, o čemž musel podle přesvědčení žalobce vědět. Žalobce zkrácení svých práv spatřoval v tom, že je ohroženo následné vymožení nákladů, které na demolici stavby vynaložil, a může být poškozen v soudním sporu, pokud bude žalován vlastníkem předmětné stavby o náhradu škody z důvodu zrušené demolice.

Podáním žaloby proti správnímu rozhodnutí bylo zahájeno řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Žalobou napadené rozhodnutí soud přezkoumal a dospěl k závěru, že jsou zde dány podmínky pro odmítnutí žaloby.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., soud usnesením návrh odmítne, pokud je podle tohoto zákona nepřípustný.

Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřípustná, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkumu vyloučeny úkony správního orgánu, které

nejdou rozhodnutími [tedy ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. nejsou úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti].

Nejvyšší správní soud ve své judikatuře (srov. např. rozsudek ze dne 14. 5. 2008, č. j. 2 As 37/2007-11, či ze dne 25. 2. 2010, č. j. 9 As 56/2009-79, či ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 30/2010-219, všechny dostup. na www.nssoud.cz) stabilně uvádí, že rozhodnutí odvolacího správního orgánu, kterým bylo k odvolání účastníka řízení zrušeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc mu vrácena k dalšímu řízení, není z povahy věci rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť takové zrušovací rozhodnutí, vydané v rámci odvolacího řízení, kdy rozhodnutí správního orgánu I. stupně nenabýlo právní moci, není fakticky způsobilé zasáhnout do právní sféry účastníků řízení, když není způsobilé zakládat, měnit, rušit či závazně určovat subjektivní veřejná práva a povinnosti účastníků řízení. O právech a povinnostech účastníků řízení bude závazně rozhodnuto právě až v konečném rozhodnutí ve věci, vydaném následně v dalším řízení.

V souzeném případě soud z napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zjistil, že správní orgány jednaly se žalobcem jako účastníkem řízení, a jak již bylo uvedeno, napadeným rozhodnutím žalovaného bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Svou povahou se jednalo o rozhodnutí o procesním právu Ing. E.S. jako odvolatele proti prvostupňovému rozhodnutí o odstranění její stavby, nikoli rozhodnutí, kterým by bylo závazně zasaženo do právní sféry žalobce. Napadené rozhodnutí žalovaného tak není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., jedná se o případ kompetenční výluky dle § 70 písm. a) s. ř. s., soud proto shledal zákonné podmínky pro odmítnutí žaloby dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., podle něhož soud návrh odmítne, je-li podle tohoto zákona nepřipustný.

Nad rámec si soud dovoluje upozornit na to, že žalobcovo tvrzení o zkrácení na jeho právech se zcela míjelo s podstatou správního řízení, v němž byla správní rozhodnutí ve věci odstranění stavby Ing. E. S. vydána, a s tím, na jakých veřejných subjektivních právech, jejichž ochrany se může před správním soudem domáhat, vůbec mohl být žalobce jako účastník řízení o odstranění stavby dotčen, pokud nebylo přímo rozhodováno o odstranění jeho stavby.

V souladu s § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žaloba byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 25. července 2013.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu